

দৌল গোবিন্দ চবিত্রামৃত

(সম্পূর্ণ)

— শ্রীশ্রী শিব শরণ স্মালিকা

Title of Mss.: DOL GOBINDA
Language: Charitra-murti
No. of Folios: 76
Materials: SP ✓
Conservation: Preventive/Curative
Performed by KKHL, MCC: GU
National Mission for manuscripts,
New Delhi,
Date 29.10.06 207

॥ श्री शिवकवचमालिका ॥

॥ (अर्चकप्रसादः) ॥

Folios — 3 to - 76 (end)

Missing Folios — 1 7 2

Handwritten text in Devanagari script on a palm leaf manuscript. The text is arranged in approximately seven horizontal lines. The script is dark and somewhat faded, with some characters appearing to be in a different style or dialect. The leaf shows signs of age, including discoloration and some wear along the edges. The text is written in a traditional style, with some characters that are characteristic of older forms of the script. The overall appearance is that of an ancient manuscript fragment.

॥ यम्यन उवाच ॥ नाम नच मोषं नच स्थितिः । सकस्यां सुहृन्मायाति श्रेयसीति श्रेयः ॥
 चान्द्रालं प्रनुमायस्य हीनवर्णा गृहगतताः । विष्णुवत् प्रकृतं व्यासेन पद्मप्राद्वेष्टं विष्णुवत् ॥
 दासिद्रुःशः सुबदाहितानां मायापिशाचिपरिधादिनां । सःसावशान्कोपरितासिता-
 केमायु येऽजिबतं अगच्छति ॥ ७ ॥ सुखावापुः सुखतिवन्ना शरानेः सुखिः । कुतः कुतः कोनसे वेत
 दुवावापुः मासा सुखेः ॥ इति श्रीमते उवाच ॥ ७७ ॥ ७७ ॥ सुनालं सुखं सुखातेत परमं । जगतिः
 कुलशीले चैव अस्ती पामाः सुखिः ॥ ७८ ॥ ७८ ॥ सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः ॥ सुखावापुः सुखेः
 सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः
 सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः सुखावापुः सुखेः

७५५
 इति नाम
 सुखावापुः

कः पञ्चमो मत्तः । वक्ष्ये प्राणिजानलो घागयज्ञादि तेषु वा ॥ उग्वत्तु किं शीनाश्रमं च लेपशवायथा ॥ पञ्चम्या
 नान्यास्तु ह्येषु । महान्नप्रभृतोऽपि मह्यं यजेत्तु दीक्षितः । मह्यं मायाया च नश्च कः श्यादु वैश्वरः ॥ पञ्चम्यं
 ज्ञाननिर्माणेन ज्ञाता च तकि हि ह्यथैव मनमाचनेन । श्रेष्ठं तमेव प्रवदन्ति धीश्रामोपदेणोपबन्धुवः
 हि ॥ नावदः ॥ इक्षुः श्रेष्ठं तमश्रामायाज्ञानेन । उयमवेति । अतिवेदसर्वे विद्वानथो विद्वानमथुवः
 ह्येषु ॥ जगत्तु उग्वत्तु उग्वत्तु ॥ श्रेष्ठं
 फलं यथैव निर्वृत्तः ॥ उग्वत्तु उग्वत्तु ॥ उ
 निष्ठातं पञ्चम्याप्यथ ॥ मेवे ॥ निथेयुः कः सदा प्रुतः उकिमान मह्यं वेदविः । ज्ञानविद्वानुदातायः कः प्रुवः
 विधीयते ॥ पञ्चम्याप्यथ ॥ मह्यं तं गवत्तु श्रेष्ठं मह्यं धर्मादिमावदः । मह्यं श्रामेव वन्नानामाश्रुपुज्या
 यथाह्येषु ॥ श्रानमं चितायाः ॥ याम्नो वीतवागश्च कोधलो उविर्वर्जितः । मह्यं तं गमिताचेव मह्यं कः पञ्च

कर्मकारणं कर्मकारणं ॥

उक्तं वा ३ एकं नमः प्रजापतये नमः प्रजापतये नमः प्रजापतये नमः । देवं नमः प्रजापतये नमः प्रजापतये नमः ॥ ३३ ॥ इति वेदव्याख्या

इति वेदव्याख्या

इति वेदव्याख्या

नार्थवि । धर्मज्ञानानुनोणे तोयं मुच्यते कदाह उच ॥ गौतमीये ॥ एकां ब्रह्मविद्यां कृत्वा ब्रह्मविद्यां कृत्वा
एकं विद्येत्समष्टौ ऋषिः कथञ्चिद्योगोत्तमः ॥ यामने ॥ गंकावः सिद्धिदः षोडशः वेदः षोडशः षोडशः
एकावः षोडशः षोडशः षोडशः षोडशः ॥ षोडशः षोडशः ॥ षोडशः षोडशः षोडशः ॥ षोडशः षोडशः
एकं वा षोडशः कर्माद्युक्तं कर्माद्युक्तं कर्माद्युक्तं । अत्र कावः विना सिद्धिं कर्माद्युक्तं कर्माद्युक्तं ॥ षोडशः षोडशः
एकं षोडशः एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः ।
एकं षोडशः एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः ।
एकं षोडशः एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः ।
एकं षोडशः एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः ।
एकं षोडशः एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः । एकं षोडशः एकं षोडशः ।

महिंशुः कर्मकारणं कर्मकारणं । महिंशुः कर्मकारणं कर्मकारणं । महिंशुः कर्मकारणं कर्मकारणं । महिंशुः कर्मकारणं कर्मकारणं ।

उत्पत्त्यादिभ्यश्चोपधादिः । मन्त्रिनकार्णाद्योऽप्युत्पत्त्यादिभ्यश्चोपधादिः । मन्त्रिनकार्णाद्योऽप्युत्पत्त्यादिभ्यश्चोपधादिः । मन्त्रिनकार्णाद्योऽप्युत्पत्त्यादिभ्यश्चोपधादिः ॥ ५

प्रसङ्गमन्त्रिणां समाप्तान्तरकवयोविद्वः । मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
तिष्ठन्तुः काकनिकाः सुदृढः संहृदिहिनां । मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
ननु किं कर्तव्यं विद्येह । मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
कर्मयन्त्रिः । उपलिवि विधायापानेनानमन्त्रिणां ॥ मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
उत्पत्त्यादिभ्यश्चोपधादिः । मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥
मन्त्रिणां धर्मज्ञानमोक्षदायकमपाठः ॥ मन्त्रिणां क्रममाह मन्त्रिणां ॥

श्री

गथा २ यथासंभवात्प्रसंगमाह शक्यतेवेत्यहः । किंप्रदर्शनमप्युत्पत्त्यादिभ्यश्चोपधादिः ॥ २

प्रमो ॥ श्रीशुद्ध ॥ आचार्यमो विजानीयान्नाहमेतेउकहिचिः । नमश्चुह्यासृयेउमइमेवमयोअरु ॥
 क्रनानवे ॥ शुशोमव्रधुतावृकिमालेचाक्रवतावना । प्रतिमायांमिनाईकिः ३ क्रहानानबकंषडे ॥ उलमा
 वे ॥ जन्मदेहृचपितृबोप्रजनीयोप्रयतूउठ । शुद्धिशेषवृउप्रजेधाधमाधमप्रमशु ३ । शुद्धपिताशुक्रमान
 शुद्धदेहोअकृमतिः । शिवेकृशेषकृमताशुवा कृयेनकथन । शुवाहितंप्रकृतुईंइअनःकायक
 मतिः । अहिताचवनादेविविद्यायांजायतेअमिः । मलयोगोत्तरेहृयेरुथोगोद्विदता । शुक्रमलप
 विथोगोत्तरेवृनबकंषडे ॥ महातावृउपशुहामंअतिजीअवाथं ॥ शुवावृथनिष्ठुकार्यकार्यमजान
 उठ । उलेमंप्रतिपन्नमोपविथोगोविधीयाते ॥ मावमंअदे ॥ बाजिचामाथेजोदोषः ३ श्रीशुद्धुउठवि ।
 उमाशिवुदिउंपोपंशुंथाप्रेतिनिश्चित ॥ जतिशवनमानिकायांशुकरक्रनोनामथमोधाया ॥ ३० ॥

३१४

शिवस्य नमस्कृतं वक्ष्ये यथाशास्त्रेन बोधितं । इह जनेन नीतं ज्ञानं यतोनाशाय कल्प्यते ॥ उपपन्नं प्रबानोत्तु वृथा ॥
यद्ग्राचार्यपश्चात्तानं उद्गाहं शोभाते इति । वासने सिद्धिर्बुद्धिश्च सिद्धिर्बुद्धिश्च सुखि कदाह्यतः ॥ गोतमीये ॥ शिवस्य
द्राक्षन्तीशुद्धं प्रकृत्या र्थप्राप्तयेन ॥ अधीतवेदकश्चनः सिद्धिमाहृष्यत्यनः । धर्मविद्गुरुर्कृताच्छुभ्रुशुभ्रुषने
इतः । मन्नाशास्त्रार्थतद्भोजोहृष्यति तद्भोजोहृष्यति ॥ हितेष्वात्मानिनां निवेष्टं प्रबालोकार्थकर्मणः ।
वाङ्मनः कायवसुत्रिषु सुशुभ्रुषने इतः । अनित्ये कर्मणः योगीनिथो ब्रह्मानुत्पद्यते । जितेन्द्रियो
जितानाम्योजितमोहो हि ममेव ॥ शुक्रवृक्षे कृत्वा वेष्टुत्केन वेष्टुत्किमान् । एवं विष्टोत्केन शिवस्य सिद्धिर्बुद्धिर्बो
धुहृष्यते ॥ उपमा ॥ शालोविनीतः शुद्धात्मा शक्यवान् धारणं क्रमः । समर्थश्चकनीनश्चाह्वयः सुहृत्वीतो
यती ॥ एवमादिष्टुनेर्षु ॥ शिष्टोत्कृतिनाश्या ॥ शुक्रता शिष्टता वापि उयोर्द्वयमेव वास्तवः ॥ उथा च मावमं

५८ ॥ मद्रुकुं ४ माश्रितं शिष्यं वर्षमेकं पश्चिक्कये । एकाहेन उवे यो यो वा भानो द्विद्वयां रूपः । वेथो वरि
 लिडि ४ शुद्धं उति हूमे वे ४ मदा ॥ गोतमीये ॥ वर्षे किनु उवे यो यो विथो ग्रे न गना त्रिउः । वर्षदया हूवा
 जायो वैश्वं सुवसे वे लिडि ४ । उति हूमे वे ४ शुद्धं कश्चि ता शिष्या यो यो ॥ यदा शिष्यो उवे यो यो ४ रूपया
 मद्रुकुं मदा । मद्या ज्ञान लु यो यो घना यो यो यक • दाचन ॥ श्रीकामे ॥ उलोद क व्रमदा को ग्री
 घान्मद ४ पिता । उमा मने उ म उं पि उ व प्थ धि कं शु कं ॥ योगिनी उले ॥ पि उ म लं न गृ ह्नी या उ मा
 माता म ह्म ४ । मोद व म् क नि ध्म वे वि ष का श्रित म् ४ ॥ कल्प द्रु मे ॥ अविद्यो वा स विद्यो वा शु क् वे क्तु दे व
 तं । अमाग्गं म् पा पि माग्गं म् पा शु क् वे र म दा गे ति ४ ॥ हि म र्शि थां ॥ यत्तदी का पि उ दी का न दी का व न वा सि न ४
 वि कि का श मि नो दी का न मा क थाने मा यि नी ॥ क्द याम ले ॥ न प्त्नी दी क्क ये उ र्त्तान पि ता दी क्क ये म् उ ४

दाशुं कसनिधि । शुं कसुं च कुरुिं सयेन यथेक्षामनेतरे । नाठवाश्वानकुरुिं तगं उितासितचेष्टितं । गोश्रोत्र्या
 नश्रासादप्रं लुत्तवेसकाठेसुठ । नासां उशुं कनासाहं मिनाकाहादिकेसुदि १ तथदिन्यां १ एकवशुं कनासाहं
 सुपिअपं यिअं यदि । सयातिनसकं योबां यारदिलो सुतुदंश १ तले १ शुं कनालोकितुशुं मिं यउं उिच्छेदासनं लजे
 । प्रनसुप्रवसेः प्यानुतदागं छेदनुजया । सत्रारं नार्कीमेतुकथ्यादाहादि सादबाए । असत्यं न
 वदेदगेन वरुं प्रनपेदधि । सनदानं तथाने वन्दनां कयविकयः । नक्रथां शुं कनासाहं मि
 थोदेविकुदाठन १ मरुः १ गदं लोकं माहृशुयापि हउज्याउशुं कं । शुं कसुं शुं सुयाठे सुवैल्लोके म मशुं
 ३ १ शुं कसुं शुं पथिवा दोनिन्दा वायवकुठे । कर्नेत्रेपि यतयो गले थुं कततोहउ १ गोतिमिथे १ एकशाम
 शुं कनिथे गत्रावने उउक्ति ३ । योजनलुत्तवतोमोसंगं द्रामानशुं वन्दये । अउशुं सुतश्यानिमिनमठ कुरुं कु

अतिरुत
 अतिरुत
 अतिरुत

प्रकवेवसे मरुिनाउरेयवनेवमाधुशुं नोतितां । निन्दकः आशुतिमार्कं कुरुिं पाकं र्जकेपुं । शत्रादेवां मरुिं निन्दां विदुमवनां र्जुं । सुशुं मरुं पापेयं प्रनं थोपोतिहन्त । शुं कनिन्दां मि

॥ शुं कसुं शुं सुयाठे सुवैल्लोके म मशुं ॥

उक्तिः । अथवामानर्षीः पूजां प्रकृत्या निजमूकनि ॥ उक्त्वा ॥ मन्दि संसुं स्यादेवम्यकृष्टी विद्यदि पां द्वि ॥
 केनासशदृशा कार्बुतदेवमर्गने निदिनि ॥ गुणोर्गुहः समागतो उद्विष्ट उक्त्वा ॥ अत्र कृत्यं स्यादेवम्य उद्विष्टं य
 बवर्दिनि । उन्मुद्रा कृत्वा पां किं विष्टा कर्म समं थिये ॥ इष्टं सिद्धं न कर्म माह क्रियायोगो सात्वे ॥
 दृष्टो हं प्रष्टुं दृष्टी नो निर्दिष्टं पां प्रतं ॥ उक्त्वा ॥ विदिना नीठं स्यादेवमिष्टं पां शना ॥ अत्र कृत्यं
 कृताधी कृत्यं नाना ॥ अथोक्त्वा उक्त्वा निन्दा ॥ प्रो ॥ जाठं सिद्धा धमं जेमे ॥ अं दामं संधितार्थां ॥ अ
 विद्वान् कार्यं दक्षो सिद्धं स्यात्कृत्वा हि जाठमः । उक्त्वा उक्त्वा विदिनी नेशुः स उ मिष्टा धमो मत्तः ॥ अं गं न्यं संधितार्थां ॥
 अथि किं प्रो उक्त्वा मोहा अं कृत्यं प्रयद निथे ॥ अं कृत्यं उक्त्वा यते यते स्यात्कृत्यं शो कृत्वा ॥ अं कृत्यं संधितार्थां ॥
 माहं नावदः ॥ यन्मसा कृत्यं उक्त्वा यति ज्ञानदी पं प्रो ॥ मथे कृत्वा अं कृत्यं संधितार्थां ॥ अथवामाननरु

श्री ३

प्रथमवर्षे मठशिक्षणसहस्रसंख्यामात्रं प्राप्नोति । न केनचित्प्रसङ्गस्योपेक्षया । मठशिक्षणसहस्रसंख्यामात्रं प्राप्नोति । प्रथमवर्षे मठशिक्षणसहस्रसंख्यामात्रं प्राप्नोति ।

कृपां तमाह पोर्ने । जर्मसत्तुं कं यस्तु मोहहि प्रतिपद्यते । सकल्पकोटिनवके पद्यते नमसस्य ॥ अविद्योते
दोषमाह वैवेवे ॥ बोधकनस्थितलेन दोषो ज्ञानशकटीकृतः । शुद्धार्थेन पवित्रेण ज्ञानेन यज्ज ॥ अथोहवि ॥
आत्मात्तु कबने दोषमाह अज्ञानसंज्ञितायां । येषु अज्ञानकृतिपापिष्ठाः शुद्धार्थमाह । न तेषां नवके केशनिता
बोधनिमत्तम ॥ जहापि च ह्यमाह सवनसहित
यां ॥ येऽपि शेषेऽसम्प्रदायाश्च शुद्धार्थमाह वमानिता
॥ अथमिदं कनवादिनस्य अज्ञानसहित ॥ अथ
कमेवाथ कबने दोषमुक्त्वा जदानि शुद्धार्थमाह या
अज्ञानपर्यन्तमवस्थां कुरुतामाह तां तशीदृक् ॥ तां पवित्रेण ज्ञानेन नानुसूयक ॥ यावत् शुद्धिर्जाती
यान्नामेव शुद्धमाह ॥ नाहमीत्याश्रयं प्रतिपत्तौ समेनया । अथेहं सर्वज्ञात्तुं कुरुतां प्रयायथा ॥ अथाह
सर्वप्रयत्नेन यथाविकल्पतां ॥ अतदेनाह ये यस्तु सवृत्तिर्षदमाह ॥ विद्वेषोऽपि ॥ शुद्धार्थमाह

श्री १

नामसर्वधर्मोत्तमोत्तमं । तस्माद्ब्रह्मार्थं बोधार्थं च विदितं नैव न शक्यते ॥ जेदानीं निष्ठासुखं कार्यं सिद्धिर्दुर्लभा तदाह
 श्रीभागवते अर्हं वाचं ॥ उपगतं यदाह मानसि ह्येवमुक्तं देवत ॥ अमयेयान् ह्येवमेषु श्रेयसात्मैर्दोहविः
 सर्वतामनसोसक्रीमादोसक्रीकमाक्षय ॥ दद्यांमेवैः प्रियं यत्कुरुते प्रहायथोच्छितं ॥ शौचं च प्रसिद्धीकाक्रमेनं न्ना
 ध्यायमायुर्वं । ईश्वरं च मांसाठसमं हन्तुमशक्योः ॥ सर्वथा ज्ञेयं शरीरं केवलं मनिकेवतां । वि
 रुद्धं च यमनं सन्तोषोयेन केनचित् ॥ अर्हं भागवते ॥ शौचं निन्दामन्वयं च पिहि । मनोवाक्कर्मदण्डकर्म
 त्वंसमदमारुषि ॥ अयनं कीर्तनं ध्यानं ह्येषु सकृत्कर्मनः ॥ जन्मकर्मणानां कृतदर्थेभिनच्छित्तं ॥ जेष्ठं दण्डं चो
 ज्ञं ईश्वरं च मनः प्रियं । दायात्कृतं प्रहान्तानां यथेष्टनिवेदनं ॥ एवं च ज्ञानात्तन्मन्त्रं चैव च शौचं ह्ये
 पंश्चिठ्यां कृतं यत्तमहं प्रवृत्तं साधु ॥ नैव शरीरं कथं न शक्यं न तं गं यत्तम ॥ मिथो वदित्मिथस्तु शिर्षिर्ह्युत्तमिथ

आज्ञानं ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥ अज्ञानं ॥ नावायेनर्षं वामायाम् ॥ इति नो किकु ॥ विज्ञानं
मोक्षं ॥ शास्त्रानुसंधितानि वक्रनीयेन दिक्कां ईता कविता जगति ॥ इत्येतेषु चोपनिषत्सु किं इति ज्ञानं वा किं यातव्यं
इत्यादि ॥ जदानीमधिकं नधिकं विनोदं यन् उक्तिज्ञानोर्पदेन निशेधं वा ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥
शीलं च ॥ नेतुं प्रयादात्तिकायनात्तिकायमम् ॥ यत् ॥ अशुभं घोषं उजाय इति नीताय दीयतां ॥
पठेद्दोषैश्चिहीनायैर्ब्रह्मनाथि यायत् ॥ माधवेण ॥ अयेदहात्तुकिं अस्ते उद्योगिताः ॥ अज्ञानावयो
सितानां क यदि उक्तिं सात्तुहि तेषां कयादि ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥
दीर्घं कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥
कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥ अतिउत्तमं कर्म न शिक्नोति ॥

श्री ४

ध्यात्पापं कुर्यात् ॥ उन्मादी क्लेशात्साक्षात्कारिणो ब्रह्मवेदिभिः ॥ उन्मादी ॥ ददाविदि ह्युताय कश्चिन्नयात्पापं
 मूलतिः ॥ उन्मादी क्लेशविद्विक्तात्साक्षात्कारिणो ब्रह्मवेदिभिः ॥ उन्मादी ॥ दीक्षा मूलं कश्चिन्नयात्पापं
 दीक्षामात्रिणो निवसेत्सु कश्चिन्नयात्पापं ॥ अदीक्षिता ये कश्चिन्नयात्पापं ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥
 लायात्साक्षात्कारिणो निवसेत्सु कश्चिन्नयात्पापं ॥ अदीक्षिता ये कश्चिन्नयात्पापं ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥
 साक्षात्कारिणो निवसेत्सु कश्चिन्नयात्पापं ॥ अदीक्षिता ये कश्चिन्नयात्पापं ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥
 उन्मादी क्लेशात्साक्षात्कारिणो ब्रह्मवेदिभिः ॥ उन्मादी ॥ ददाविदि ह्युताय कश्चिन्नयात्पापं
 ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥
 उन्मादी क्लेशात्साक्षात्कारिणो ब्रह्मवेदिभिः ॥ उन्मादी ॥ ददाविदि ह्युताय कश्चिन्नयात्पापं
 ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥ ननु यत्किंचिद्यथा ॥

कालकृतसमंतायंरुद्राद्युक्तं कथादिकं । अन्याननसमाहृष्टिर्दीप्तिरुक्तं ह्रितं ॥ उक्तमात्रे ॥ कन्याहृष्टात्तमन्त्र
वे योऽगृह्णाति नखाधमः । मन्त्रवसुहोत्रनिष्कृतिर्नैव विद्यते । नार्दीप्तिश्चकार्यं श्रावणं त्रिनिशु मर्षतेऽ
नतीर्गमनेवापिनठशादीययलनेऽ ॥ गौतमीये ॥ द्विजानामनुपनीतानां प्रकर्म्याद्ययनादिषु । यथाधिकारिणां स्त्री
सक्रेष्वाशानकर्मसु । तथाहृदीप्तिनाल्लमल्लयना इनादिषु ॥ यामने ॥ दीप्तितात्राह्मनोयात्रिर्वह्म
नोकमनामयुः । अत्रानोकं क्रियोपिथाजागर्थेऽथारिणः । यातिगर्भं नगं वंशुदोदीकौश्रतादुः ॥
उत्तदिशाः ॥ ग्राह्यं नवसंमङ्गं शुभं मन्त्रं ददाति यः । शुभानीवयुगौ श्रावणं नोयात्रेऽपेति ॥ अह्नु
वदिकमल्लपवः ॥ यामने ॥ त्रियोदीक्षाऽनुताऽथेऽजामातुः श्रावणं नोयात्रेऽपेति ॥ अशुभं नोयात्रेऽपेति
विठावना ॥ अशुभं नोयात्रेऽपेति ॥ साधुं नोयात्रेऽपेति ॥ सधुं नोयात्रेऽपेति ॥ सधुं नोयात्रेऽपेति ॥

माहत्तत्रेतिरवाकं ॥ सर्वमनंशुक्रपादशंखनंपरिक्लिप्तं । यद्विनाशयत्तेजिबामुत्ताः ॥ यथायथा ॥ धर्मोती
शठदेवादोविश्वानंतपंतानाः । उद्विद्राशुक्रपादादौशंखनंपरिक्लिप्तं ॥ विदमंहितायां ॥ शुकपादेकमंशुक्रम
शुकवशापहं । देहमंक्रावजनकमाज्जनशदीपकं । उदाहरेत्तावकंमहाहृष्टीतिरिवकनः । मेरुदीकःउत्तर
शंखजोत्तमगतयानशिंख ॥ हिंसाश्रीदक्षशंखनंशुक्रादी कंसमाठवन । नश्वन वक्रिनात्प्राति ईयात्तमपाविश
मः । नद्वेवशंखनंशुक्रशंमानप्रकृतमोतये । २७ • उविना उवेत्तुक्रायादिविश्रंशुक्रवि । यदीच्छेत्त
रनिष्ठाशंखीदक्षशंखनंशुक्रादौ यद्विनाशयत्तेजोकोकोठिजन्मशंखशुक्रि ॥ अतमंहितायां ॥ शंखनंसर्वशुक्रानां
कृतंशुक्रपादयोः । पविनिष्ठाशयंयुं २८ शंखनं परिक्लिप्तं । शुकपादं शंखनंशुक्रादीकंशुक्राप्रकीर्तितः । यथाह
वार्त्तुंतीर्शनशुक्रेदन्त्यामापुया ॥ अथमंशुक्रनंशुक्राकाययामनमांशुक्रो । उन्मलशुक्रनंशुक्रानेवनावायनेत्तये ॥

नावदीयप्रधाने ॥ अठवीकाकोगोदिमनवसिंहविदिम । रामइं शंवनंथांशुजठियसुंसमरुषे ॥ अन्दप्रधाने ॥
दीक्षामावेनद्राकम्यनबामोक्राउरन्तिवे । किंप्रनयोसदाउयाशुजयतेवृत्तनबाध ॥ अथावेकुरदीयां अकादिदिवासाना
सुीयोद्दीक्षातले ॥ यद्य कथां अकगननां दीक्षायां पंशुं पंमदुध । मयुषुमचपांशिष्वाविष्वायां जायेतेकामिठ ॥ किं इ
नेकिंधनेठेरवाश्यादोकिंविठाबने । सिद्धसाह्यमसिद्ध । विविठावठपंविद्विजितुठ । नाशिसयंमहेशानिनक्रयादि
विठाबना । वाश्यादिगननानलिशंकिंवेनउताशितं ॥ या मने ॥ शुंवावाडात्ररुपेनदीक्षाकार्याविशेषुतुठ ।
नतिशिर्नइं प्रजानमानंनजपंक्रिया । दीक्षायांकाबनंजानंनेकाप्रपुंममप्रुयोः । सर्वथावाधुंवाठमहेनक्रयानिठबानं
युठ । यन्मिन्नहनिमलुष्टोशुंरुठमवेशुंतावहाठ । यदेवेकुरदादीक्षाशुंवावाडात्ररुपुंउठ ॥ जठिशींशंवनमानिकायांदी
क्षानकर्नानामशुतीयोथाघुठ ॥ ३० ॥ उवाकैः अशुर्नईजंशंवनयदिहोदितं । उन्नक्रनमरुंरुंरुंयथासात्रनिदर्शनं ॥

श्रीः

उत्थात्साम्प्रतन्नेति यनासदसर्कान्दे वासदुर्वात् ॥ अथप्रादस्यं च नंदमेवक विउम । विनायेनश्रुमानयातिकर्षनतजिमपि
श्रमं ॥ मिदुर्वात् ॥ अथात्साम्प्रतन्नेति यनासदसर्कान्दे वासदुर्वात् ॥ अथप्रादस्यं च नंदमेवक विउम । विनायेनश्रुमानयातिकर्षनतजिमपि
नंदीजंशवमकंश्रुतं । साधनस्यश्रुत्यास्यश्रुमानेनन्दकनस्य ॥ कायदांमनसांसाक्षात्प्रक्षेपसमश्रुत्ये । अथिनिस्यत्र
श्रुतेतिहिनस्रुथत् ॥ श्रुतिश्रुतिविसात्तये वेतिउत्ताश्रुति मसितं । तापंयविनामिहात्संभनंश्रुतात्तदुर्वेत् ॥ अथ
श्रुतिश्रुत्याश्रुते उतमादिश्रुतेदत्त ॥ उत्तमंमधमंठाथश्रुति • अथिसनलुथा । अथप्रांनकनंविश्रुतंश्रुत्यावदित्तंश्रुत्यक ॥
धर्मेतीर्थेठानेवादीश्रुककश्रुमयादित्त ॥ श्रुत्यात्त्रिदित्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥ कनदश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥
श्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥ श्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥ श्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥
श्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥ श्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥ श्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात्तंश्रुत्यात् ॥

श्री १२

सर्वद्वन्द्वानपि विद्यमानानामेकं शब्दं ब्रूयुः । अहंशं संप्रसारणेणोक्तमोक्तमिच्छामिमांशुः ४४ ॥
 १ उक्ताहंशं ब्रूयुः सुज्ञानोदनां प्रतिनोदनां । अहंशं निहंशं ब्रूयुः तथैव ४५ ॥
 याहिं स ब्रूयुः तान्नां प्रोक्तमिच्छामिमांशुः ४६ ॥ तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ४७ ॥
 नायमृणीतवाजिनः । सर्वद्वन्द्वानपि विद्यमानानामेकं शब्दं ब्रूयुः ४८ ॥
 अहंशं ब्रूयुः १ विकल्पयच्छेत् । अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ४९ ॥
 शब्दानामेकं शब्दं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५० ॥
 पञ्चमनेन समेनाहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५१ ॥
 त्रिपापेणैव शब्दानामेकं शब्दं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५२ ॥
 अहंशं ब्रूयुः १ यामने १ तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५३ ॥

१ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५४ ॥
 १ नामेकमेव शब्दं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५५ ॥
 १ देवद्विभूतान् ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५६ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५७ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५८ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ५९ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६० ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६१ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६२ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६३ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६४ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६५ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६६ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६७ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६८ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ६९ ॥
 १ अहंशं ब्रूयुः तत्रैव निमित्तं ब्रूयुः ७० ॥

ज्ञानात्प्रयानां चरति न च नमेको हि केनैवानां ॥ गोरुते ॥ येन मंशा द्वयात्माने पंथा चावृत्ता नृषे । तेषि यान्ति न
 वंशानं विष्कंकेः न वनं गताः । न वनं तं प्रपद्यते ध्यानयोगविवर्जिताः । तेषि हृद्ये मत्तिकस्य यान्ति तद्देवैक्यं पदं ॥
 कर्षितवाक्कं ॥ अथ तं सर्वज्ञानां ह्येपैर्न ह्यज्ञानयं । अतान्न तारं न वनं ईजता रेन ता विनि ॥ शिष्टान्प्रविष्टुं सु उपादिष्ठु धर्मान
 ह्ये किं यायोगं शोभे ॥ उद्वृत्तं प्रति दातु वाक्कं ॥ शून्यं च तमं वि
 वेष्टुनां ॥ येऽपि पापेऽसंमर्द्धं संमर्द्धं जसदा मतां । कामफोद
 क्रान्तिपिच्छिज । दयांशोक्तिं मदके वमर्द्धं समदकनं ॥ समाप्ति
 क्रममन्त्रितं ॥ स्वप्नामानिमतं महविषोर्माह्वानं । संमार्जनं द्विजश्रेष्ठतथोपनेशनं प्रनष्टं ॥ मार्कसोतात्तु दीपं प्रकेशं वायत
 नेकं । कुरुवात्सर्जनमेवां च जातिश्रुजा कुरुमर्द्धदा ॥ कुरुन तायेदानेकं निष्पं कुरुमहाधुषान । कथांशुं वृहवे मनुं जपं इन्द्रादशां कुरु
 वं ॥ कर्मन्वैतानि मर्दानि कुरुत उत यमपुत्रं । उविष्टाः सुतमाप्नोते उद्विर्गैरतिमति । उच्यंते यं तरेऽज्ञानं ज्ञानं मोक्षोऽविद्यति

